

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група Демократска странка
25. септембар 2017. године
Београд

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД**

ПРИМЉЕНО: 25. 09. 2017

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	8-2656/12		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. тачка 1) Закона о Народној скупштини и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине, подносим ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОЈСЦИ СРБИЈЕ, с предлогом да се сходно члану 167. Пословника Народне скупштине, донесе по хитном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Радослав Милојичић

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОЈСЦИ СРБИЈЕ

Члан 1.

У Закону о Војсци Србије („Службени гласник РС“ бр. 116/07, 88/09, 101/10 - др. закон, 10/15, 88/15 - УС), у члану 5. став 5. мења се и гласи:

„У активну резерву могу, на основу уговора који се закључује на одређено време, ступити лица млађа од 43 године (за војнике и подофицире), односно 53 (за официре) оспособљена за обављање војних дужности.“

Члан 2.

У члану 17. тач. 4), 6) и 8) бришу се.

Члан 3.

У члану 18. став 1. тачка 1) речи: „одбрамбену политику“ замењују се речима: „политику одбране“.

Члан 4.

У члану 22. став 1. уводна реченица мења се и гласи:

„Чинови у Војсци Србије су:“

Тачка 3) мења се и гласи:

3) за официра у свим видовима, родовима и службама: потпоручник, поручник, капетан, мајор, потпуковник, пуковник, бригадни генерал, генерал-мајор, генерал - потпуковник и генерал;“

Члан 5.

У члану 39. став 1. после тачке 7) додаје се тачка 7a) која гласи:

„7a) да није члан ниједне политичке странке;“

Члан 6.

У члану 40. став 2. мења се и гласи:

„Кадет војне високошколске установе, завршетком школовања, производи се у чин потпоручника и прима у професионалну војну службу и од тог дана постаје официр.“

После изменjenog става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Ученик средње војне школе, завршетком школовања, производи се у чин водника и прима у професионалну војну службу и од тог дана постаје подофицир.“

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 7.

У члану 48. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Ношење војне униформе са ознакама чинова и одликовањима, дозвољено је лицима којима је престала професионална војна служба, када се обележавају годишњице, јубилеји и друге државне и војне свечаности, према пропису који доноси министар одбране.“

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 8.

У члану 51а став 1. тачка 2) речи: „од када је на служби, односно школовању у команди, јединици и установи Војске Србије, односно организационој јединици Министарства одбране“ замењују се речима: „од када је на служби у команди, јединици и установи Војске Србије или организационој јединици Министарства одбране, односно школовању“.

Члан 9.

У члану 53. став 7. после речи: „миру“ додају се запета и речи: „ванредној ситуацији“.

Члан 10.

У члану 53а став 2. брише се.

Члан 11.

Члан 53б мења се и гласи:

„Члан 53б

Припадници Војне полиције су дужни да овлашћеном лицу омогуће да изврши контролу и да му у томе пруже потребну стручну помоћ.

У вршењу контроле, овлашћено лице има овлашћење да:

- 1) оствари увид у списе, документацију и збирке података које у складу са својим надлежностима прибавља, сачињава или издаје Војна полиција;
- 2) узме изјаве од припадника Војне полиције, оштећених лица и сведока;
- 3) од Војне полиције и њених припадника захтева достављање других података и информација из њихове надлежности који су потребни у вршењу унутрашње контроле;

4) оствари увид у службене просторије које Војна полиција користи у свом раду;

5) захтева атест и техничке и друге податке о техничким средствима која користи Војна полиција и захтева доказе о оспособљености припадника Војне полиције за употребу техничких и других средстава која користи у свом раду.

У вршењу контроле, овлашћено лице не може се мешати у ток појединих акција Војне полиције или на други начин ометати рад или угрозити поверљивост војнополицијске акције.

Документацију која има ознаку поверљивости овлашћено лице, односно лице које он овласти може прегледати у присуству одговорног лица које је утврдило степен поверљивости документа, односно лица које је оно овластило.

У обављању послова из става 1. овог члана, овлашћено лице непосредно је одговорно начелнику Управе Војне полиције.

Овлашћено лице редовно извештава начелника Управе Војне полиције о утврђеним налазима.

У вршењу контроле рада Војне полиције, овлашћено лице предузима потребне радње, утврђује чињенично стање и прикупља доказе.“

Члан 12.

Члан 54. мења се и гласи:

„Члан 54.

Војници на служењу војног рока и лица у резервном саставу могу се унапредити у одговарајући чин из члана 22. став 1. овог закона ако се оцени да са успехом могу вршити одговарајуће дужности војних старешина.

Начин унапређивања војника, ученика и кадета војношколских установа, лица на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире и лица у резервном саставу уређује министар одбране.“

Члан 13.

У члану 74. у ставу 1. речи: „најмање једну школску годину“ замењују се речима: „дуже од једне школске године“.

Члан 14.

У члану 75. став 2. мења се и гласи:

„Професионално војно лице које је спречено да врши дужност због трудноће, породиљског одсуства, неге детета или посебне неге детета, због старатељства над

особом оболелом од тешке болести, не разрешава се од дужности и има права прописана општим прописима о раду.“

Члан 15.

У члану 106. у ставу 1. речи: „порођаја супруге“ замењује се речима: „рођења или усвајања детета“.

У ставу 2. речи: „порођаја супруге“ замењује се речима: „рођења или усвајања детета“.

Члан 16.

У члану 110. став 1. тачка 1) после речи: „Србије“ додају се речи: „или прими држављанство и друге државе“

После тачке 4) додаје се нова тачка 4a) која гласи:

„4a) ако настану безбедносне сметње за професионалну војну службу;“

После тачке 7) додаје се нова тачка 7a) која гласи:

„7a) ако се утврди да је током службе дао неистините или прикрио истините податке од значаја за службу;“

Став 5. мења се и гласи:

„Изузетно од члана 76. став 1. овог закона, официри у односу подофицири у служби на неодређено време који је навршио најмање 50 година живота и провео непрекидних 20 година ефективне службе у Војсци Србије у својству професионалног војног лица, може престати служба по потреби службе с правом на старосну пензију, без стављања на располагање, по претходно прибављеном мишљењу министарства надлежног за послове пензијског и инвалидског осигурања, испуњењем једног од следећих услова:

1) ако је актом надлежног органа укинуто формацијско место или су промењени елементи формацијског места на којем је постављен, а нема другог одговарајућег формацијског места у Војсци Србије и Министарству одбране на које би могао бити постављен;

2) ако је актом надлежног старешине у складу са законом разрешен од дужности, а нема другог одговарајућег формацијског места у Војсци Србије и Министарству одбране на које би могао бити постављен;

3) ако му је извршном пресудом војног дисциплинског суда изречена казна из члана 152. став 2. тач. 2), 3) и 5) овог закона, а нема другог одговарајућег формацијског места у Војсци Србије и Министарству одбране на које би могао бити постављен;

4) ако је решењем надлежне војнолекарске комисије утврђено да је неспособан за дужност коју обавља, а нема другог одговарајућег формацијског места у Војсци Србије и Министарству одбране на које би могао бити постављен у складу са преосталом способношћу за војну службу;

5) ако по престанку разлога због којих је стављен у стање у служби на лечењу и боловању или због којих је удаљен од дужности нема другог одговарајућег формацијског места у Војсци Србије и Министарству одбране на које би могао бити постављен;

6) ако је одлуком надлежног органа престала потреба за радом официра, односно подофицира распоређеног ван Војске Србије, а нема другог одговарајућег формацијског места у Војсци Србије и Министарству одбране на које би могао бити постављен.“

После става 6. додаје се став 7. који гласи:

„На основу члана 42. став 4. овог закона, професионални војник који наврши непрекидних 20 година ефективне службе у Војсци Србије, остварује право на пензију.“

Члан 17.

У члану 130. став 1. после речи: „осигурању.“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „или прихвати да буде распоређено на друго одговарајуће формацијско место, у складу са потребама службе.“

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије.“

О б р а з л о ж е њ е

I. Уставни основ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. тачка 4. којом је прописано да Република Србије уређује и обезбеђује одбрану и безбедност Републике Србије и њених грађана, као и у глави 6. Војска Србије чл. 139, 140. и 141. у којима је између остalog прописана Надлежност, Употреба Војске Србије ван граница и Контрола над Војском Србије где се у члану 141. ставу 2. наводи да се о Војсци Србије доноси закон.

II. Разлози за доношење закона

Овим Предлогом закона успоставља се неопходан склад регулативе. Обзиром да је Министарство одбране предлагач Закона о Војсци Србије и Закона о одбрани, неопходно је усагласити одредбе та два закона, као и одредбе Закона о Војсци Србије са Законом о војној, радној и материјалној обавези, Законом о раду и Породичним законом.

Тако у члану 17. Закона о Војсци Србије су прописане надлежности председника Републике у области командовања и руковођења Војском Србије. Део одредби се понавља, што је непотребно. Према тачки 4) председник „одређује родове и службе Војске Србије, на предлог министра одбране“. Иста надлежност прописана је и у члану 4. став 3. Закона. У тачки 6) Закона о војсци, председник „усваја План употребе Војске Србије и наређује њену употребу“, а сходно тачки 8) „поставља и разрешава начелника Генералштаба, уз мишљење министра одбране“. Идентичне формулатије су и у Закону о одбрани - члан 11. став 2. тачке 8) и 11).

Законом је регулисано да министар одбране координира и спроводи утврђену одбрамбену политику а према Стратегији националне безбедности Републике Србије, политика одбране један од елемената националне безбедности. При том, у организацијском саставу Министарства одбране налази се Сектор политike одбране.

Са оваквом и оволиком акваторијом, нема смисла издвајати речне јединице и враћати им називе коришћене док је постојао вид „Ратна морнарица“. Чинови поручник корвете, поручник фрегате, капетан корвете, капетан фрегате и капетан бојног брода добили су назив по пловилима (брдовима) које Војска Србије сада нема. Поготово нема основа за прописивање чинова комодора и адмирала - пре свега, због чињенице да немамо јединице (саставе), нити формацијска места (ФМ) где би официри (ранга генерала) могли да се (адекватно) поставе. Разлог за

преформулацију је и чињеница да су чинови подофицира за све видове, родове и службе - исти.

Члан 39. став 1. прописује ко и под којим условима може постати професионално војно лице и опште услове за пријем држављана РС у професионалну војну службу (ПВС) - по конкурсу, из грађанства, а члан 40. утврђује, поред осталог, услове за пријем кадета војне високошколске установе у професионалну војну службу. Потенцирање испуњавања услова из члана 39, став 1, тачке 2), 5) и 8) закона нема основа јер се, током школовања, прати здравствено и психофизичко стање кадета и њихова способност за службу у Војсци Србије, зна се да ли је неко био или јесте под истрагом због кривичног дела, или је осуђен на казну затвора дужу од шест месеци, те да ли има безбедносних сметњи за пријем у професионалну војну службу. У зависности од околности, надлежни свакако предузимају прописане мере. Наиме, према члану 155. Закона о Војсци Србије кадету се може изрећи дисциплинска мера „искључење из војне високошколске установе“, а сходно члану 142. Статута универзитета одбране статус кадета престаје, између осталих, у случајевима „изрицања правноснажне пресуде за кривично дело које, по посебним прописима, представља сметњу за пријем у војну службу“, затим „изрицања дисциплинске мере искључења са студија“, као и „у случају утврђивања неспособности за војну службу“. Наведено подразумева да лице које је завршило школовање испуњава услове за пријем у ПВС. Лице се прво унапређује (производи) у чин, па онда прима у службу, а не обратно.

Након измена и допуна Закона 2015. године, конкретно - члана 14. став 2. намећу се питања: 1) да ли је неприпадност политичкој странци „општи услов“ за пријем држављана РС у ПВС; 2) ако јесте (као што јесте), треба ли га навести у регулативи (члан 39. Закона) и (јавном) конкурсу; 3) на који начин се доказује „неприпадност“ политичкој странци; 4) да ли је члан 39. тачка 8) „покриће“ за проверу и „подобности“. Битно је да се зна: сходно члану 8. Закона, професионални припадници Војске Србије су (осим професионалних војних лица) и цивилна лица (ЦЛ) на служби у Војсци Србије. Пријем истих врши се по јавном конкурсу или без јавног конкурса (члан 120. Закона), с тим да се и на њих односи примена члана 39. тачка 8). **Питања:** 1) у ВС се неће примити држављанин РС који је члан политичке странке? 2) шта се дешава уколико се ЦЛ учлани у политичку странку током службе? 3) обзиром да чланом 129. Закона као разлог за престанак службе ЦЛ у ВС (без његове сагласности) није наведено чланство у политичкој странци, да ли се у том случају „позива“ на тачку 10).

Законом није регулисано када - у којим приликама лица која не врше војну службу могу носити војну униформу (са знацима припадности ВС, ознакама чинова и одликовањима). Посебно одобрење министра одбране (сходно члану 48. став 3.

Закона) није адекватно решење и указује на ад-хок разматрања, произвољна тумачења и поступања, како надлежних лица, тако и појединача на која се регулатива односи (пензионисаних припадника ВС, ратних ветерана). Скоро у свим државама света, постоји традиција да пензионисана војна лица, након престанка службе, могу носити униформе са ознакама чинова и одликовањима, када су прославе, свечаности или годишњице. Једино код нас ово питање није регулисено, а за то не постоји (оправдан) разлог.

Из постојеће формулатије члана 51а став 1. тачка 2) може се закључити да се лице налази на служби али и школовању у команди, јединици и установи Војске Србије, односно организационој јединици МО, што (фактички) није случај. Заменом реда речи у наводу, добија се смисленија формулатија.

Организација и спровођење унутрашње контроле рада и поступања потчињених састава и појединача је право, обавеза и надлежност сваког руководиоца (командира, комandanта и начелника), на свим нивоима руковођења и командовања. Интенција је да инспекцијски послови буду обједињени, а врши их надлежни орган (у МО је то Инспекторат одбране, потчињен министру одбране). Није основано, нити регуларно, да унутрашњу контролу рада Војне полиције врши организацијска јединица Управе војне полиције, а да инспектор извештава министра одбране и њему непосредно одговара за свој рад, мимо начелника Управе и начелника Генералштаба ВС (члан 53б). Нема објективног налаза и приказа стања од стране контролора (инспектора) који контролише (надзире) састав којим руководи и њему претпостављено лице.

Нигде се до члана 54. овог закона, не наводи појам „војнички чин“. У Основним одредбама, 8. Одељак носи назив „Чинови у Војсци Србије“, а став 1. члана 22. гласи: „Чинови војних лица су: 1) за професионалног војника - разводник,...; 2) за подофицира .... и 3) за официре -...“. Сходно члану 7. Закона, војна лица су (поред професионалних војних лица) и војници на служењу војног рока и лица у резервном саставу (док се налазе на војној дужности у ВС), те је оправдан обухват конкретном одредбом и ове категорије припадника Војске Србије.

Прихваташњем измене члана 74. предупредило би се избегавање руководиоца (начелника, комandanата, командира) или лица упућеног на школовање - усавршавање да се, по истеку периода од једне школске године, исто врати у организацијску јединицу из које је отишло на усавршавање . Свакако, у складу са потребама службе и принципом „предвидиве каријере“, остаје могућност промене колективна и дужности (формацијског места). Измена формулатије може утицати на смањење броја „изнуђених“ премештаја (након завршеног школовања), који узрокују материјалне трошкове (због одвојеног живота од породице, превоза итд.), али и опредељење да се кадар усавршава, првенствено, за потребе команда, јединице

или установе из чијег је састава официр (подофицир) упућен на школовање - усавршавање. Измена регулативе је у складу са чланом 71. Закона, по ком се за послове упражњеног места може привремено одредити заступник (заступање може трајати, најдуже, годину дана).

Ради избегавања произвољних тумачења, проистеклих из недоречености и/или двосмислености прописа, нужно је прецизно регулисање одредби којима се решавају статусна питања, попут престанка ПВС, што је овим Предлогом закона и учињено.

Професионално војно лице може добити дете и у ванбрачној заједници, а може га и усвојити. Изменом члана 106. успоставља се склад са Породичним законом.

Закон о Војсци Србије не прописује могућност престанка ПВС професионалном војнику са правом на пензију што, са психолошко-социјалног аспекта, неповољно утиче на процес професионализације ВС, али и радно-правни статус лица којима престане служба. Полазећи од члана 42. став 4., у члану 110. Предлога закона извршена је допуна члана додавањем става 7. како би се прописала могућност да и професионални војник, који наврши непрекидних 20 година ефективне службе у Војсци Србије, оствари право на пензију. За професионализацију ВС је значајно да се заинтересованима за војну службу понуди социјална сигурност. То не подразумева регулисање њиховог статуса док су на обуци и у јединицама, за време ангажовања у међународним мисијама и након повратка из мисија, али и након истека професионалног уговора. Приликом разматрања предлога, потребно је имати у виду шири - друштвени аспект, не (само) персоналне трошкове. Уместо „произвођења“ социјалних случајева, друштво ће исплатом остварених новчаних принадлежности (од, на пример 55% пензијског основа), испољити бригу за грађане (тиме и њихове породице) који су деценијама обављали друштвено користан посао.

Поред наведеног, у ставу 1. нису побројани неки разлози да официру, односно подофициру, престане служба у Војсци Србије, док су неки непотпуни. Допуном се омогућава да служба може престати и уколико лице (током службе) прими држављанство друге државе, уколико настану безбедносне сметње за професионалну војну службу и уколико се током исте утврди да је официр (подофицир) дао неистините или прикрио истините податке од значаја за службу.

Допуном из члана 130. став 1. спречава се излагање (непотребним) трошковима и успоставља склад са чланом 126. став 3. и 4. Закона, који прописује да цивилно лице може у току рада да буде распоређено на свако одговарајуће

формацијско место, ако то захтевају потребе службе, па и ван места у којем ради, ако на то пристане.

III. Објашњење основних правних института и појединачних решења

У члану 1. Предлога закона предлаже се измена става 5. којим се утврђује да у активну резерву могу, на основу уговора који се закључује на одређено време, ступити лица млађа од 43 године (за војнике и подофицире), односно 53 (за официре) оспособљена за обављање војних дужности. Изменом се успоставља неопходан склад са чланом 56. став 2. Закона о војној, радној и материјалној обавези.

У члану 2. Предлога закона предлаже се измена – брисање тачака 4), 6) и 8) у члану 17. чиме се усаглашавају Закон о одбрани и Закон о Војсци Србије, односно бришу формулатије одредби које су прописане Законом о одбрани.

У члану 3. Предлога закона предлаже се имена члана 18. тако да се уподобљује формулатија првог става и назив Одељка.

У члану 4. Предлога закона предлаже се измена члана 22. тако да се изједначавају чинови официра свих видова, односно изостављају чинови вида „Ратна морнарица“.

У члану 5. Предлога закона предлаже се допуна члана 39. тако што се у ставу 1. додаје тачка 7а) којом се регулише да за професионално војно лице може бити примљен држављанин Републике Србије које није члан ниједне политичке странке, односно који није страначки организован, нити политички делује.

У члану 6. Предлога закона предлажу се измена и допуна члана 40. тако што се мења став 2. у коме се наводи да се кадет војне високошколске установе, завршетком школовања, производи у чин потпоручника и прима у професионалну војну службу и од тог дана постаје официр, те додаје став 3. којим се регулише да се ученик средње војне школе, завршетком школовања, производи у чин водника и прима у професионалну војну службу и од тог дана постаје подофицир.

У члану 7. Предлога закона предлаже се допуна члана 48. тако што се додаје нови став 3. у коме се наводи да је ношење војне униформе са ознакама чинова и одликовањима, дозвољено лицима којима је престала професионална војна служба, када се обележавају годишњице, јубилеји и друге државне и војне свечаности, према пропису који доноси министар одбране.

У члану 8. Предлога закона предлаже се измена члана 51а тачка 2) чиме се смисленије формулише навод наведене тачке. Из постојеће формулатије може се закључити да се лице налази на служби или и школовању у команди, јединици и

установи Војске Србије, односно организационој јединици МО, што (фактички) није тачно - служба је у команди, јединици и установи Војске Србије, или организационој јединици МО, а школовање у војним војношколским установама.

У члану 9. Предлога закона предлаже се допуна члана 53. тако што се после речи: „миру“ додају запета и речи: „ванредној ситуацији“. Тиме се успоставља склад са Законом о ванредним ситуацијама.

У члану 10. Предлога закона предлаже се измена члана 53а тако што се брише став 2. који је сувишан. У домену постављења, унапређења и разрешења официра Војске Србије, надлежности министра одбране, прописане су чланом 18, а начелника Генералштаба Војске Србије чланом 19. Закона.

У члану 11. Предлога закона предлаже се измена члана 53б тако да се речи „војнополицијском инспектору“ и „војнополицијски инспектор“ замењују речима „овлашћеном лицу“ и „овлашћено лице“, у став 5. речи „министру одбране“ замењују се речима „начелнику Управе Војне полиције“, а у ставу 6. речи „министра одбране“ замењују се речима „начелника Управе Војне полиције“.

У члану 12. Предлога закона предлаже се измена члана 54. ст. 1. и 2. и стварају услови да се и војници на служењу војног рока и лица у резервном саставу могу унапредити у одговарајући чин из члана 22. став 1. овог закона, ако се оцени да са успехом могу вршити одговарајуће дужности војних старешина, као и да начин унапређивања војника, ученика и кадета војношколских установа, лица на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире и лица у резервном саставу уређује министар одбране.

У члану 13. Предлога закона предлаже се измена члана 74. тако што се у ставу 1. речи: „најмање једну школску годину“ замењују речима: „дуже од једне школске године“.

У члану 14. Предлога закона предлаже се измена члана 75. тако што се став 2. мења, чиме се уређује да се професионално војно лице, које је спречено да врши дужност због трудноће, породиљског одсуства, неге детета или посебне неге детета, због старатељства над особом оболелом од тешке болести, не разрешава дужности и има права прописана општим прописима о раду.

У члану 15. Предлога закона предлаже се измена члана 106. тако што се у ставу 1. речи: „порођаја супруге“ замењују речима: „рођења или усвајања детета“, а у ставу 2. речи: „порођаја супруге“ замењују се речима: „рођења или усвајања детета“. Изменом се успоставља склад са Породичним законом, јер професионално војно лице може добити дете и у ванбрачној заједници, а може га и усвојити.

У члану 16. Предлога закона предлажу се измене и допуне члана 110. тако што се у ставу 1. тачка 1) после речи: „Србије“ додају речи: „или прими држављанство и друге државе“, а после тачке 4) додаје се тачка 4a) у којој се наводи да ако настану безбедносне сметње за професионалну војну службу, после тачке 7) додаје се нова тачка 7a) у којој се каже да ако се утврди да је током службе дао неистините или прикрио истините податке од значаја за службу, као и у ставу 5. у коме се сада наводи да изузетно од члана 76. став 1. овог закона, официри у односу до подофицири у служби на неодређено време који је навршио најмање 50 година живота и провео непрекидних 20 година ефективне службе у Војсци Србије у својству професионалног војног лица, може престати служба по потреби службе с правом на старосну пензију, без стављања на располагање, по претходно прибављеном мишљењу министарства надлежног за послове пензијског и инвалидског осигурања, испуњењем једног од наведених услова. Додавањем става 7. ствара се правни основ да професионални војник који наврши непрекидних 20 година ефективне службе у Војсци Србије, оствари право на пензију.

У члану 17. Предлога закона предлаже се допуна члана 130. тако да што се у ставу 1. после речи: „осигурању“ тачка замењује запетом и додају се речи: „или прихвати да буде распоређено на друго одговарајуће формацијско место, у складу са потребама службе.“

У члану 18. Предлога закона дефинише се да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

IV. Анализа ефекта за доношење закона

Усвајањем овог Предлога закона и његовом применом допринеће се бољем положају како официра и подофицира, тако и професионалних војника Војске Србије, као и отклањању штетних одредби из важећег Закона о Војсци Србије, његовом прецизнијем формулисању, као и наставку професионализације Војске Србије.

V. Процена финансијских средстава потребних за спровођење закона

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

VI. Разлози за доношење закона по хитном поступку

Доношење овог закона по хитном поступку се предлаже из разлога, како би се успоставио склад са Законом о одбрани, Законом о војној, радној и материјалној обавези, Законом о раду и Породичним законом, (што пре) створили услови за регулисање радно-правног статуса припадника ВС сходно потребама службе и спречиле даље штетне последице како по професионалне припаднике Војске Србије, тако и целокупно друштво у целини.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ВОЈСЦИ СРБИЈЕ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

4. Састав Војске Србије

Члан 5.

- (1) Војска Србије се састоји од сталног и резервног састава.
- (2) Стални састав Војске Србије чине професионални припадници Војске Србије и војници на служењу војног рока.
- (3) Резервни састав Војске Србије чине резервни официри, резервни подофицири и војници у резерви.
- (4) Резервни састав Војске Србије дели се на активну резерву и на пасивну резерву.
~~(5) У активну резерву могу на основу уговора који се закључује на одређено време ступити лица млађа од 60 година, оснобођена за обављање војних дужности.~~
У АКТИВНУ РЕЗЕРВУ МОГУ, НА ОСНОВУ УГОВОРА КОЈИ СЕ ЗАКЉУЧУЈЕ НА ОДРЕЂЕНО ВРЕМЕ, СТУПИТИ ЛИЦА МЛАЂА ОД 43 ГОДИНЕ (ЗА ВОЈНИКЕ И ПОДОФИЦИРЕ), ОДНОСНО 53 (ЗА ОФИЦИРЕ) ОСПОСОБЉЕНА ЗА ОБАВЉАЊЕ ВОЈНИХ ДУЖНОСТИ.
(6) Ступање у активну резерву, као и права и обавезе лица у активној резерви, уређује Влада.

7. Командовање и руковођење Војском Србије

Члан 17.

Председник Републике:

- 1) одлучује о употреби Војске Србије и командује Војском Србије у миру и рату;
- 2) утврђује основе развоја и опремања Војске Србије;
- 3) утврђује основе мирнодопске и ратне организације Војске Србије;
- 4) одређује родове и службе Војске Србије, на предлог министра одбране;
- 5) уређује систем командовања у Војсци Србије и прати спровођење система командовања;
- 6) усваја План употребе Војске Србије и наређује њену употребу;

- 7) доноси смернице за изградњу оперативне и функционалне способности Војске Србије, на предлог министра одбране;
- 8) поставља и разрешава начелника Генералштаба, уз мишљење министра одбране;
- 9) поставља, унапређује и разрешава официре на формацијска места за која је прописан чин генерала и одлучује о престанку њихове службе, на предлог министра одбране;
- 10) наређује спровођење мера приправности Војске Србије у случају ратног или ванредног стања;
- 11) наређује мобилизацију Војске Србије;
- 12) доноси основна правила и друга акта која се односе на употребу Војске Србије;
- 13) доноси Правило службе Војске Србије и друга правила којима се уређују унутрашњи ред и односи у вршењу војне службе;
- 14) обавља и друге послове командовања Војском Србије, у складу са законом.

Члан 18.

- (1) Министар одбране:
  - 1) координира и спроводи утврђену одбрамбену политику ПОЛИТИКУ ОДБРАНЕ и руководи Војском Србије;
  - 2) доноси акта о организацији команди, јединица и установа Војске Србије на предлог начелника Генералштаба и акта о организацији војних јединица и војних установа које су организационо и функционално везане за Министарство одбране;;
  - 3) усваја план међународне војне сарадње и одлучује о организовању заједничких војних вежби у земљи, односно учешћу припадника Војске Србије у заједничким војним вежбама које организују оружане снаге других земаља, у складу са законом и закљученим међународним уговорима, односно споразумима о њиховом организовању;
  - 4) даје мишљење председнику Републике за постављење и разрешење начелника Генералштаба;
  - 5) предлаже председнику Републике постављење, унапређење и разрешење и престанак службе генерала и старешина на дужности за које је формацијом утврђен чин генерала, уз мишљење начелника Генералштаба, односно овлашћеног руководиоца у Министарству одбране за професионална војна лица распоређена ван Војске Србије;
  - 6) поставља, унапређује и разрешава професионална војна лица Војске Србије на формацијска места ван Војске Србије и одлучује о престанку њихове службе, уз

мишљење начелника Генералштаба, односно овлашћеног руководиоца у Министарству одбране за професионална војна лица распоређена ван Војске Србије;

7) поставља, унапређује и разрешава официре Војске Србије у Војсци Србије у чину мајора, потпуковника и пуковника и одлучује о престанку њихове службе, на предлог начелника Генералштаба;

7а) одлучује о престанку службе, по потреби службе, подофицира и официра Војске Србије закључно са чином пуковника;

8) усваја план развоја и опремања Војске Србије, на предлог начелника Генералштаба;

9) доноси планове школовања, усавршавања и стипендирања за потребе Министарства одбране и Војске Србије и упућује на школовање и усавршавање професионалне припаднике Војске Србије;

10) брисана ("Сл. гласник РС", бр. 10/15)

11) брисана ("Сл. гласник РС", бр. 10/15)

12) обавља и друге послове утврђене законом.

(2) Министар одбране може овластити начелника Генералштаба за обављање послова из става 1. тачка 7. овог члана, који се односе на постављање, унапређивање, разрешавање и одлучивање о престанку службе официра Војске Србије у Војсци Србије, у чину мајора и потпуковника.

8. Чинови у Војсци Србије

Члан 22.

(1) Чинови војних лица су: ЧИНОВИ У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ СУ:

1) за професионалног војника - разводник, десетар и млађи водник;

2) за подофицира - водник, старији водник, старији водник прве класе, заставник и заставник прве класе;

3) за официра:

(1) у свим родовима и службама, осим речних јединица: потпоручник, поручник, капетан, мајор, потпуковник, пуковник, бригадни генерал, генерал-мајор, генерал-потпуковник и генерал;

(2) у речним јединицама: потпоручник, поручник корвете, поручник фрегате, капетан корвете, капетан фрегате, капетан бојног брода, комодор, контраадмирал, вицеадмирал и адмирал.

(2) Ученици и кадети војношколских установа, лица на другом стручном основообљавању за официре и подофицире, војници на служењу војног рока и лица у резервном саставу могу имати чинове из става 1. овог члана.

3) ЗА ОФИЦИРА У СВИМ ВИДОВИМА, РОДОВИМА И СЛУЖБАМА: ПОТПОРУЧНИК, ПОРУЧНИК, КАПЕТАН, МАЈОР, ПОТПУКОВНИК, ПУКОВНИК, БРИГАДНИ ГЕНЕРАЛ, ГЕНЕРАЛ-МАЈОР, ГЕНЕРАЛ - ПОТПУКОВНИК И ГЕНЕРАЛ;"

3. Пријем у професионалну војну службу

Члан 39.

(1) За професионално војно лице може бити примљен држављанин Републике Србије који испуњава следеће опште услове:

- 1) да је пунолетан;
  - 2) да је здравствено и психофизички способан за службу у Војсци Србије;
  - 3) да има прописано образовање;
  - 4) да му раније није престајао радни однос у државном органу због теже повреде дужности из радног односа;
  - 5) да није осуђиван на казну затвора од најмање шест месеци;
  - 6) да није старији од 30 година ако се прима у својству професионалног војника;
  - 7) да није старији од 35 година ако се прима у својству подофицира, односно 40 година ако се прима у својству официра;
- 7А) ДА НИЈЕ ЧЛАН НИЈЕДНЕ ПОЛИТИЧКЕ СТРАНКЕ;**
- 8) да је безбедносно проверен и да нема безбедносних сметњи за пријем у професионалну војну службу, у складу са прописима којима је уређено вршење безбедносне провере у Министарству одбране;
  - 9) да је одслужио војни рок са оружјем.

(2) Професионална војна лица примају се у службу према потреби службе, на радна места прописана формацијом.

(3) Акт о пријему у професионалну војну службу лица које не испуњава услове из става 1. овог члана ништав је.

Члан 40.

(1) Професионално војно лице постаје се даном ступања у службу - на основу акта надлежног органа, односно уговора.

(2) Кадет војне високошколске установе који испуњава услове из члана 39. став 1. тачка 2), 5) и 8) овог закона завршетком школовања прима се у професионалну војну службу и производи у чин потпоручника и од тог дана постаје официр.

КАДЕТ ВОЈНЕ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ, ЗАВРШЕТКОМ ШКОЛОВАЊА, ПРОИЗВОДИ СЕ У ЧИН ПОТПОРУЧНИКА И ПРИМА У ПРОФЕСИОНАЛНУ ВОЈНУ СЛУЖБУ И ОД ТОГ ДАНА ПОСТАЈЕ ОФИЦИР.

УЧЕНИК СРЕДЊЕ ВОЈНЕ ШКОЛЕ, ЗАВРШЕТКОМ ШКОЛОВАЊА, ПРОИЗВОДИ СЕ У ЧИН ВОДНИКА И ПРИМА У ПРОФЕСИОНАЛНУ ВОЈНУ СЛУЖБУ И ОД ТОГ ДАНА ПОСТАЈЕ ПОДОФИЦИР.

(3) Влада уређује начин и услове пријема у професионалну војну службу, на предлог министра одбране.

Члан 48.

(1) Војна лица су обавезна да носе униформу у складу са правилима службе.

(2) Председник Републике, на предлог министра одбране, уређује изглед војне униформе и ознаке чинова.

НОШЕЊЕ ВОЈНЕ УНИФОРМЕ СА ОЗНАКАМА ЧИНОВА И ОДЛИКОВАЊИМА, ДОЗВОЉЕНО ЈЕ ЛИЦИМА КОЈИМА ЈЕ ПРЕСТАЛА ПРОФЕСИОНАЛНА ВОЈНА СЛУЖБА, КАДА СЕ ОБЕЛЕЖАВАЈУ ГОДИШЊИЦЕ, ЈУБИЛЕЈИ И ДРУГЕ ДРЖАВНЕ И ВОЈНЕ СВЕЧАНОСТИ, ПРЕМА ПРОПИСУ КОЈИ ДОНОСИ МИНИСТАР ОДБРАНЕ.

(3) Забрањено је ношење војне униформе са ознакама чинова лицима која не врше војну службу, осим по посебном одобрењу министра одбране.

Члан 51а

Легитимације и идентификационе картице из члана 51. овог закона садрже следеће податке:

1) личне податке: фотографију; презиме, име једног од родитеља и име; јединствени матични број грађана; пол; датум рођења и крвну групу;

2) службене податке: својство; чин; назив и матични број организационе јединице у којој се налази; место службовања, односно школовања; од када је на служби,

~~односно школовању у команди, јединици и установи Војске Србије, односно организационој јединици Министарства одбране ОД КАДА ЈЕ НА СЛУЖБИ У КОМАНДИ, ЈЕДИНИЦИ И УСТАНОВИ ВОЈСКЕ СРБИЈЕ ИЛИ ОРГАНИЗАЦИОНОЈ ЈЕДИНИЦИ МИНИСТАРСТВА ОДБРАНЕ, ОДНОСНО ШКОЛОВАЊУ и до када је на служби уколико је у радном односу на одређено време, односно школовању и идентификациони број за лице које пружа здравствене услуге;~~

- 3) податке садржане у електронским сертификатима;
- 4) остале податке: датум издавања и рок важења.

2. Војна полиција

Члан 53.

- (1) Послове сузбијања криминалитета, контроле и одржавања војног реда и дисциплине, обезбеђења најзначајнијих војних објеката, одређених лица, докумената и наоружања, регулисање и контролу војног путног саобраћаја, противтерористичке заштите у Министарству одбране и Војсци Србије, врши Војна полиција.
- (2) Послове полиције у Министарству одбране и Војсци Србије обављају и овлашћења примењују овлашћена службена лица Војне полиције осим ако законом није другачије одређено.
- (3) Која лица се сматрају овлашћеним службеним лицима Војне полиције, начин примене овлашћења и обављање задатака и послова Војне полиције, прописује министар одбране на предлог начелника Генералштаба.
- (4) Овлашћена службена лица Војне полиције спроводе криминалистичку обраду према запосленом у Министарству одбране и припадницима Војске Србије за кога постоје основи сумње да је у служби или у вези са службом извршио кривично дело за које се гони по службеној дужности осим ако законом није другачије одређено.
- (5) При обављању послова из става 4. овог члана овлашћена службена лица Војне полиције у поступању према запосленима у Министарству одбране и припадницима Војске Србије имају обавезе и овлашћења у складу са законом којим се уређује кривични поступак, законом којим се уређује полиција и прописима донетим на основу тог закона.
- (6) Овлашћена службена лица Војне полиције поступају по захтеву војног дисциплинског тужиоца и председника војног дисциплинског суда за довођење професионалних припадника Војске Србије и Министарства одбране за које постоје основи сумње да су извршили дисциплински преступ, а која избегавају саслушање у

дисциплинском извиђају или на главном претресу пред војним дисциплинским судом.

(7) Војна полиција може се ангажовати у пружању помоћи органима унутрашњих послова (полиције) у миру, **ВАНРЕДНОЈ СИТУАЦИЈИ** и ванредном стању на основу захтева надлежног органа по одређењу министра одбране.

(8) Војна полиција може применити службена овлашћења и према цивилима у следећим случајевима:

1) када примењује овлашћења према лицима у Министарству одбране и Војсци Србије која су се затекла са њима при извршењу кривичног дела;

2) ако их у рејону војних објеката, распореда војних јединица или у њима затекне у вршењу преступа или кривичног дела;

3) када обавља послове обезбеђења војних објеката, одређених личности, наоружања и регулисања и контроле војног путног саобраћаја;

За) када постоје основи сумње да су учинили кривично дело против Војске Србије за које се гони по службеној дужности;

4) када пружа помоћ Полицији на јавним местима;

5) у условима ванредног и ратног стања.

(9) У случајевима дефинисаним у ставу 7. тач. 1. и 2. овог члана или у случају потребе задржавања цивила, Војна полиција ће одмах известити најближи орган Полиције и с потребном документацијом им предати затечена или задржана лица на даљи поступак.

(10) Овлашћена службена лица Војне полиције имају посебну службену легитимацију и значку.

(11) Службена легитимација овлашћеног службеног лица Војне полиције садржи: фотографију, име и презиме и јединствени матични број грађана овлашћеног службеног лица Војне полиције, а значка овлашћеног службеног лица Војне полиције садржи серијски број.

(12) Влада уређује овлашћења овлашћених службених лица Војне полиције, као и изглед, издавање, коришћење и уништавање посебне службене легитимације и значке овлашћених службених лица Војне полиције, на предлог министра одбране.

Члан 53а

(1) Унутрашњу контролу рада Војне полиције у погледу законитости примене полицијских овлашћења врши посебна организациона јединица која се образује у саставу Управе Војне полиције.

(2) Војното полицијском инспектором као старешину организационе јединине из става 1. овог члана поставља и разрешава министар одбране, на предлог начелника Генералштаба.

Члан 53б

(1) Принадници Војне полиције су дужни да војното полицијском инспектору омогуће да изврши контролу и да му у томе пруже потребну стручну помоћ.

(2) У вршењу контроле, војното полицијски инспектор има овлашћење да:

1) оствари увид у списе, документацију и збирке података које у складу са својим надлежностима прибавља, сачињава или издаје Војна полиција;

2) узме изјаве од принадника Војне полиције, онтећених лица и сведока;

3) од Војне полиције и њених принадника захтева достављање других података и информација из њихове надлежности који су потребни у вршењу унутрашње контроле;

4) оствари увид у службене просторије које Војна полиција користи у свом раду;

5) захтева атест и техничке и друге податке о техничким средствима која користи Војна полиција и захтева доказе о основеобљености принадника Војне полиције за употребу техничких и других средстава која користи у свом раду.

(3) У вршењу контроле, војното полицијски инспектор не може се менати у ток појединачних акција Војне полиције или на други начин ометати рад или угрозити повериљивост војното полицијске акције.

(4) Документацију која има ознаку повериљивости војното полицијски инспектор, односно лице које он овласти може прегледати у присуству одговорног лица које је утврдило степен повериљивости документа, односно лица које је оно овластило.

(5) У обављању послова из става 1. овог члана, војното полицијски инспектор непосредно је одговоран министру одбране.

(6) Војното полицијски инспектор редовно извештава министра одбране о утврђеним налазима.

(7) У вршењу контроле рада Војне полиције, војното полицијски инспектор предузима потребне радње, утврђује чиненично стање и прикупља доказе.

ЧЛАН 53б

ПРИПАДНИЦИ ВОЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ СУ ДУЖНИ ДА ОВЛАШЋЕНОМ ЛИЦУ ОМОГУЋЕ ДА ИЗВРШИ КОНТРОЛУ И ДА МУ У ТОМЕ ПРУЖЕ ПОТРЕБНУ СТРУЧНУ ПОМОЋ.

У ВРШЕЊУ КОНТРОЛЕ, ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ ИМА ОВЛАШЋЕЊЕ ДА:

- 1) ОСТВАРИ УВИД У СПИСЕ, ДОКУМЕНТАЦИЈУ И ЗБИРКЕ ПОДАТАКА КОЈЕ У СКЛАДУ СА СВОЈИМ НАДЛЕЖНОСТИМА ПРИБАВЉА, САЧИЊАВА ИЛИ ИЗДАЈЕ ВОЈНА ПОЛИЦИЈА;**
- 2) УЗМЕ ИЗЈАВЕ ОД ПРИПАДНИКА ВОЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ, ОШТЕЋЕНИХ ЛИЦА И СВЕДОКА;**
- 3) ОД ВОЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ И ЊЕНИХ ПРИПАДНИКА ЗАХТЕВА ДОСТАВЉАЊЕ ДРУГИХ ПОДАТАКА И ИНФОРМАЦИЈА ИЗ ЊИХОВЕ НАДЛЕЖНОСТИ КОЈИ СУ ПОТРЕБНИ У ВРШЕЊУ УНУТРАШЊЕ КОНТРОЛЕ;**
- 4) ОСТВАРИ УВИД У СЛУЖБЕНЕ ПРОСТОРИЈЕ КОЈЕ ВОЈНА ПОЛИЦИЈА КОРИСТИ У СВОМ РАДУ;**
- 5) ЗАХТЕВА АТЕСТ И ТЕХНИЧКЕ И ДРУГЕ ПОДАТКЕ О ТЕХНИЧКИМ СРЕДСТВИМА КОЈА КОРИСТИ ВОЈНА ПОЛИЦИЈА И ЗАХТЕВА ДОКАЗЕ О ОСПОСОБЉЕНОСТИ ПРИПАДНИКА ВОЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ ЗА УПОТРЕБУ ТЕХНИЧКИХ И ДРУГИХ СРЕДСТАВА КОЈА КОРИСТИ У СВОМ РАДУ.**

У ВРШЕЊУ КОНТРОЛЕ, ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ НЕ МОЖЕ СЕ МЕШАТИ У ТОК ПОЈЕДИНИХ АКЦИЈА ВОЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ ИЛИ НА ДРУГИ НАЧИН ОМЕТАТИ РАД ИЛИ УГРОЗИТИ ПОВЕРЉИВОСТ ВОЈНОПОЛИЦИЈСКЕ АКЦИЈЕ.

ДОКУМЕНТАЦИЈУ КОЈА ИМА ОЗНАКУ ПОВЕРЉИВОСТИ ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ, ОДНОСНО ЛИЦЕ КОЈЕ ОН ОВЛАСТИ МОЖЕ ПРЕГЛЕДАТИ У ПРИСУСТВУ ОДГОВОРНОГ ЛИЦА КОЈЕ ЈЕ УТВРДИЛО СТЕПЕН ПОВЕРЉИВОСТИ ДОКУМЕНТА, ОДНОСНО ЛИЦА КОЈЕ ЈЕ ОНО ОВЛАСТИЛО.

У ОБАВЉАЊУ ПОСЛОВА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ НЕПОСРЕДНО ЈЕ ОДГОВОРАН НАЧЕЛНИКУ УПРАВЕ ВОЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ.

ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ РЕДОВНО ИЗВЕШТАВА НАЧЕЛНИКА УПРАВЕ ВОЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ О УТВРЂЕНИМ НАЛАЗИМА.

У ВРШЕЊУ КОНТРОЛЕ РАДА ВОЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ, ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ ПРЕДУЗИМА ПОТРЕБНЕ РАДЊЕ, УТВРЂУЈЕ ЧИЊЕНИЧНО СТАЊЕ И ПРИКУПЉА ДОКАЗЕ.

Глава IV

Унапређивање војних лица

1. Унапређивање војника, ученика и кадета војношколских установа и лица на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире

Члан 54.

(1) У војнички чин може се унапредити војник на служењу војног рока, односно војник у резерви ако се оцени да са успехом може вршити одговарајуће дужности војних старенини.

(2) Начин унапређивања у чинове војника, ученика и кадета војношколских установа и лица на другом стручном осposобљавању за официре и подофицире уређује министар одбране.

ВОЈНИЦИ НА СЛУЖЕЊУ ВОЈНОГ РОКА И ЛИЦА У РЕЗЕРВНОМ САСТАВУ МОГУ СЕ УНАПРЕДИТИ У ОДГОВАРАЈУЋИ ЧИН ИЗ ЧЛАНА 22. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА АКО СЕ ОЦЕНИ ДА СА УСПЕХОМ МОГУ ВРШИТИ ОДГОВАРАЈУЋЕ ДУЖНОСТИ ВОЈНИХ СТАРЕШИНА.

НАЧИН УНАПРЕЂИВАЊА ВОЈНИКА, УЧЕНИКА И КАДЕТА ВОЈНОШКОЛСКИХ УСТАНОВА, ЛИЦА НА ДРУГОМ СТРУЧНОМ ОСПОСОБЉАВАЊУ ЗА ОФИЦИРЕ И ПОДОФИЦИРЕ И ЛИЦА У РЕЗЕРВНОМ САСТАВУ УРЕЂУЈЕ МИНИСТАР ОДБРАНЕ.

4. Упућивање на школовање

Члан 74.

(1) Официр, односно подофицир упућен на усавршавање у земљи и иностранству и школовање у иностранство које траје ~~најмање једну школску годину~~ ДУЖЕ ОД ЈЕДНЕ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ разрешава се од дужности.

(2) Лицу из става 1. овог члана време проведено на школовању или усавршавању признаје се као време проведено у служби у Војсци Србије и за то време има права свог чина и напредује, под условима прописаним овим законом, као лице које је постављено на дужност са које је упућено на школовање.

5. Лечење и боловање

Члан 75.

(1) Професионално војно лице које због болести не може вршити дужност дуже од шест месеци, разрешава се од дужности и има статус лица на лечењу и боловању.

(2) Професионално војно лице које је спречено да врши дужност због трудноће, породилског одсуства, неге детета или посебне неге детета не разрешава се од дужности и има права прописана ондитим прописима о раду.

ПРОФЕСИОНАЛНО ВОЈНО ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ СПРЕЧЕНО ДА ВРШИ ДУЖНОСТ ЗБОГ ТРУДНОЋЕ, ПОРОДИЛСКОГ ОДСУСТВА, НЕГЕ ДЕТЕТА ИЛИ ПОСЕБНЕ

НЕГЕ ДЕТЕТА, ЗБОГ СТАРАТЕЉСТВА НАД ОСОБОМ ОБОЛЕЛОМ ОД ТЕШКЕ БОЛЕСТИ, НЕ РАЗРЕШАВА СЕ ОД ДУЖНОСТИ И ИМА ПРАВА ПРОПИСАНА ОПШТИМ ПРОПИСИМА О РАДУ.

(3) Професионално војно лице из става 1. овог члана задржава права свог чина и положаја.

(4) Претпостављени старешина на положају команданта батаљона и њему раван или виши старешина дужан је да упути на оцену способности за службу у Војсци Србије лице које се налазило на лечењу, односно боловању шест месеци укупно за последње две године.

Члан 106.

(1) Професионално војно лице има право на плаћено одсуство у трајању до седам радних дана у току календарске године због приватних послова (приликом склапања брака, приликом ~~норећаја сунруге~~ РОЂЕЊА ИЛИ УСВАЈАЊА ДЕТЕТА, смрти или теже болести члана уже породице, заштите и отклањања штетних последица у домаћинству проузрокованих елементарном непогодом, селидбе сопственог домаћинства и у другим оправданим случајевима).

(2) Одсуство из става 1. овог члана може се одобрити више пута, с тим што се време проведено на том одсуству у трајању преко седам дана може одобрити, само због ~~норећаја сунруге~~ РОЂЕЊА ИЛИ УСВАЈАЊА ДЕТЕТА или смрти члана уже породице.

Глава X

Престанак професионалне војне службе

1. Разлоги за престанак професионалне војне службе

Члан 110.

(1) Официру, односно подофициру престаје служба у Војсци Србије:

1) ако му престане држављанство Републике Србије ИЛИ ПРИМИ ДРЖАВЉАНСТВО И ДРУГЕ ДРЖАВЕ;

2) ако се на основу коначне оцене и мишљења надлежног органа здравствене службе утврди да је трајно неспособан за службу у Војсци Србије;

3) ако неоправдано изостане са службе пет радних дана непрекидно или седам радних дана са прекидима у току 12 месеци;

4) ако је два пута узастопно неповољно оцењен;

4А) АКО НАСТАНУ БЕЗБЕДНОСНЕ СМЕТЊЕ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНУ ВОЈНУ СЛУЖБУ;

5) ако изгуби чин или је извршном пресудом војног дисциплинског суда осуђен на дисциплинску казну губитак службе;

6) на његов захтев;

7) ако се утврди да је приликом пријема у службу дао неистините податке који су од значаја за пријем;

7А) АКО СЕ УТВРДИ ДА ЈЕ ТОКОМ СЛУЖБЕ ДАО НЕИСТИНИТЕ ИЛИ ПРИКРИО ИСТИНИТЕ ПОДАТКЕ ОД ЗНАЧАЈА ЗА СЛУЖБУ;

8) ако се после лечења од болести зависности поново утврди употреба психоактивних супстанци;

9) по сили закона када наврши 40 година пензијског стажа и:

(1) 53 године живота - подофицир и официр до чина потпуковника;

(2) 54 године живота - официр чина пуковника;

(3) 55 година живота - официр чина бригадног генерала;

(4) 56 година живота - официр чина генерал-мајора;

(5) 57 година живота - официр чина генерал-потпуковника;

(6) 58 година живота - официр чина генерала;

10) његовом смрћу.

(2) Изузетно од одредбе става 1. тачка 9. овог члана, официру, односно подофициру уз његову сагласност може се продужити служба у Војсци Србије до две године.

(3) Официру, односно подофициру престаје служба по потреби службе кад на располагању проведе шест месеци ако је испунио услове за пензију или ако му се обезбеди запослење на неодређено време у својству цивилног лица на служби у Војсци Србије, односно државног службеника или намештеника.

(4) Официру, односно подофициру престаје служба по потреби службе кад на располагању проведе шест месеци и ако није испунио услове за пензију, ако му се обезбеди право на једнократну новчану накнаду у висини од 24 месечне бруто-плате коју би остварио у последњем месецу пре престанка службе.

(5) Изузетно од члана 76. став 1. овог закона, официру односно подофициру у служби на неодређено време који је навршио најмање 50 година живота и провео непрекидних 20 година ефективне службе у Војсци Србије у својству професионалног војног лица, може престати служба по потреби службе с правом на старосну пензију, без стављања на располагање, но претходно прибављеном

~~минињењу министарства надлежног за послове пензијског и инвалидског осигурања, испуњењем једног од следећих услова:~~

- ~~1) ако је актом надлежног органа укинуто формацијско место или су промењени елементи формацијског места на којем је постављен, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;~~
- ~~2) ако је актом надлежног старешине у складу са законом разрешен од дужности, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;~~
- ~~3) ако му је извршном пресудом војног дисциплинског суда изречена казна из члана 152. став 2. тач. 2), 3) и 5) овог закона, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;~~
- ~~4) ако је решењем надлежне војнолекарске комисије утврђено да је неспособан за дужност коју обавља, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен у складу са преосталом способношћу за војну службу;~~
- ~~5) ако по престанку разлога због којих је стављен у станове у служби на лечењу и боловању или због којих је удаљен од дужности нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;~~
- ~~6) ако је одлуком надлежног органа престала потреба за радом официра, односно подофицира распоређеног ван Војске Србије, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен.~~

ИЗУЗЕТНО ОД ЧЛАНА 76. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА, ОФИЦИРУ ОДНОСНО ПОДОФИЦИРУ У СЛУЖБИ НА НЕОДРЕЂЕНО ВРЕМЕНИО НАЈМАЊЕ 50 ГОДИНА ЖИВОТА И ПРОВЕО НЕПРЕКИДНИХ 20 ГОДИНА ЕФЕКТИВНЕ СЛУЖБЕ У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ У СВОЈСТВУ ПРОФЕСИОНАЛНОГ ВОЈНОГ ЛИЦА, МОЖЕ ПРЕСТАТИ СЛУЖБА ПО ПОТРЕБИ СЛУЖБЕ С ПРАВОМ НА СТАРОСНУ ПЕНЗИЈУ, БЕЗ СТАВЉАЊА НА РАСПОЛАГАЊЕ, ПО ПРЕТХОДНО ПРИБАВЉЕНОМ МИШЉЕЊУ МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ ПЕНЗИЈСКОГ И ИНВАЛИДСКОГ ОСИГУРАЊА, ИСПУЊЕЊЕМ ЈЕДНОГ ОД СЛЕДЕЋИХ УСЛОВА:

- 1) АКО ЈЕ АКТОМ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА УКИНУТО ФОРМАЦИЈСКО МЕСТО ИЛИ СУ ПРОМЕЊЕНИ ЕЛЕМЕНТИ ФОРМАЦИЈСКОГ МЕСТА НА КОЈЕМ ЈЕ ПОСТАВЉЕН, А НЕМА ДРУГОГ ОДГОВАРАЈУЋЕГ ФОРМАЦИЈСКОГ МЕСТА У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ И МИНИСТАРСТВУ ОДБРАНЕ НА КОЈЕ БИ МОГАО БИТИ ПОСТАВЉЕН;**
- 2) АКО ЈЕ АКТОМ НАДЛЕЖНОГ СТАРЕШИНЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ РАЗРЕШЕН ОД ДУЖНОСТИ, А НЕМА ДРУГОГ ОДГОВАРАЈУЋЕГ**

ФОРМАЦИЈСКОГ МЕСТА У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ И МИНИСТАРСТВУ ОДБРАНЕ НА КОЈЕ БИ МОГАО БИТИ ПОСТАВЉЕН;

3) АКО МУ ЈЕ ИЗВРШНОМ ПРЕСУДОМ ВОЈНОГ ДИСЦИПЛИНСКОГ СУДА ИЗРЕЧЕНА КАЗНА ИЗ ЧЛАНА 152. СТАВ 2. ТАЧ. 2), 3) И 5) ОВОГ ЗАКОНА, А НЕМА ДРУГОГ ОДГОВАРАЈУЋЕГ ФОРМАЦИЈСКОГ МЕСТА У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ И МИНИСТАРСТВУ ОДБРАНЕ НА КОЈЕ БИ МОГАО БИТИ ПОСТАВЉЕН;

4) АКО ЈЕ РЕШЕЊЕМ НАДЛЕЖНЕ ВОЈНОЛЕКАРСКЕ КОМИСИЈЕ УТВРЂЕНО ДА ЈЕ НЕСПОСОБАН ЗА ДУЖНОСТ КОЈУ ОБАВЉА, А НЕМА ДРУГОГ ОДГОВАРАЈУЋЕГ ФОРМАЦИЈСКОГ МЕСТА У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ И МИНИСТАРСТВУ ОДБРАНЕ НА КОЈЕ БИ МОГАО БИТИ ПОСТАВЉЕН У СКЛАДУ СА ПРЕОСТАЛОМ СПОСОБНОШЋУ ЗА ВОЈНУ СЛУЖБУ;

5) АКО ПО ПРЕСТАНКУ РАЗЛОГА ЗБОГ КОЈИХ ЈЕ СТАВЉЕН У СТАЊЕ У СЛУЖБИ НА ЛЕЧЕЊУ И БОЛОВАЊУ ИЛИ ЗБОГ КОЈИХ ЈЕ УДАЉЕН ОД ДУЖНОСТИ НЕМА ДРУГОГ ОДГОВАРАЈУЋЕГ ФОРМАЦИЈСКОГ МЕСТА У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ И МИНИСТАРСТВУ ОДБРАНЕ НА КОЈЕ БИ МОГАО БИТИ ПОСТАВЉЕН;

6) АКО ЈЕ ОДЛУКОМ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА ПРЕСТАЛА ПОТРЕБА ЗА РАДОМ ОФИЦИРА, ОДНОСНО ПОДОФИЦИРА РАСПОРЕЂЕНОГ ВАН ВОЈСКЕ СРБИЈЕ, А НЕМА ДРУГОГ ОДГОВАРАЈУЋЕГ ФОРМАЦИЈСКОГ МЕСТА У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ И МИНИСТАРСТВУ ОДБРАНЕ НА КОЈЕ БИ МОГАО БИТИ ПОСТАВЉЕН.

(6) Професионална војна служба престаје и официру, односно подофициру који је упућен на приправнички стаж ако до истека приправничког стажа не положи приправнички испит уз обавезу да надокнади трошкове школовања, односно стипендирања, у складу са овим законом.

НА ОСНОВУ ЧЛАНА 42. СТАВ 4. ОВОГ ЗАКОНА, ПРОФЕСИОНАЛНИ ВОЈНИК КОЈИ НАВРШИ НЕПРЕКИДНИХ 20 ГОДИНА ЕФЕКТИВНЕ СЛУЖБЕ У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ, ОСТВАРУЈЕ ПРАВО НА ПЕНЗИЈУ.

Члан 130.

(1) Цивилном лицу на служби у Војсци Србије чије се радно место укида или се смањује број извршилаца на једном радном месту престаје служба уз право на једнократну отпремнину у висини од 12 бруто плата које би остварило у последњем месецу пре престанка службе, осим ако испуњава услове за остваривање права на пензију према прописима о пензијском и инвалидском осигурању, ИЛИ ПРИХВАТИ ДА БУДЕ РАСПОРЕЂЕНО НА ДРУГО ОДГОВАРАЈУЋЕ ФОРМАЦИЈСКО МЕСТО, У СКЛАДУ СА ПОТРЕБАМА СЛУЖБЕ.

(2) Лицу из става 1. овог члана припадају и друга права која по прописима о запошљавању остварују лица којима је радни однос престао као вишку запослених.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

Народни посланик Радослав Милојичић

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије
The draft law on changes and amendments to the Serbian Army Act

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придрживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно с одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум):

- а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа**
- б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума**
- в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума**
- г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума**
- д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију**

Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније није планирано уређење материје на коју се односи Предлог закона.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

- а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима**
- б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима**
- в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима**
- г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неускладеност**
- д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније**

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права

Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права.

Одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије нису релевантне са становишта права Европске уније.

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

Не.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

Не.

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

Не.

Потпис руководиоца органа органа државне управе, односно другог овлашћеног предлагача прописа, датум и печат

Београд, 24. септембар 2017. године

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Радослав Милојчић

